

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXVII (31)

Štev. (No.) 29

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

20. julija 1978

Po volitvah v Furlaniji-Juljski krajini

Slovenska skupnost ohranila mesto v deželnem svetu

V deželi Furlanija-Juljska krajina in v Dolini Aosta so bile 25. junija volitve, ki so seveda zanimale poleg Italijanov še Furlane, Slovence in Francoze, ki prebivajo v teh deželah. V Dolini Aosta je število volilcev razmeroma manjše in „razporeditev sil“ ni bila toliko pomembna kot v Furlaniji-Juljski krajini, v italijanskem državnem merilu seveda.

V Aosti je največ glasov dobila Unione Valdostaine, ki zajema pretežno francosko govoreče prebivalce; pridobila je pet sedežev in jih ima sedaj 9, demokristjani in komunisti so ohranili po sedem mest, socialisti le enega od treh, Ljudska demokracija pa je padla z osem na 4, svojega zastopnika pa so ohranili tudi socialdemokrati in liberali.

Bolj kot na izide iz Doline Aosta pa so v Italiji čakali na izide v Furlaniji-Juljski krajini. Ne samo zaradi razvrstitve sil med demokristjani in komunisti, ampak zaradi nastopa „nove skupine“ na Tržaškem, zaradi „Liste za Trst“, ki si je za volilni znak izbrala — melono. Kdo so duhovni vodje melonovcev, ki so za prvi nastop na volitvah razmeroma lahko zbrali 60.000 z zakonom določenih podpisov? Sestavlja to Listo za Trst prav pisana družina — od demokrščanskih desnih disidentov, socialistov, socialdemokratov, misovceev (neofašistov) do levih radikalov in nekaterih drugih levičarjev. Skupni imenovalec te družine, ki ji nekateri hočejo dati prizvok lokalne ekološke stranke, je jokanje po izgubljeni coni „B“, navidezna skrb za čisto okolje in za ohranitev čistega Krasa, ki je pač ogrožen zaradi gospodarskega programa Osimskih sporazumov med Italijo in Jugoslavijo ter potegovanje za brezarinsko industrijsko cono, ki naj bi iz hirajočega Trsta naredila Veliki Trst. Ti ideologi pa so se spomnili na Kras šele sedaj, medtem ko so prej kot vodilni člani vsedravnih strank precej pripomogli k iznakaženju Krasa (razlastitve slovenske zemlje za naselja istrskih beguncev in podobno). Pod krinko „Liste za Trst“ je zbrana irendentična družina. In ta družina je v Trstu samem precej močna: zbrala je 27,4% glasov in potisnila demokristjane na drugo mesto.

V deželnem merilu pa so demokristjani ohranili s 26 sedeži prvo mesto (prej so tudi imeli 26 mest), sledi KPI s 14 mesti (13), socialisti 5 (8), socialdemokrati 3 (4), MIS (neofašisti) 4 (8), Lista za Trst 4; liberali, radikali, dve skrajni levičarski stranki (Proletarska demokracija in Demokratska stranka proletarske enotnosti) in Slovenska skupnost imajo po enega zastopnika; Furlansko gibanje je ohranilo dva, čeprav je precej napredovalo v glasovih.

Poglejmo še rezultate za tržaške občinske volitve. Napisali smo, da je — nepričakovano — Lista za Trst dobila dobro četrtino glasov in s tem 18 mest v občinskem svetu. Sledi Italijanska krščanska demokracija s 17, KPI z 12, neofašisti s 4, radikali s 3, socialisti z 2, socialdemokrati, republikanci, gibanje za Svobodno Tržaško ozemlje in Slovenska skupnost po enega. Izid jasno kaže, od kod je Lista za Trst dobila glasove: od DC, ki je izgubila pet mest, od neofašistov, ki so ob 4 mesta, od liberalov, ki so ob vse štiri sedeže, od socialdemokratov, ki so ob 3 in od republikancev, ki so izgubili dve mesti. Radikali so odvzeli socialistom dve mesti, komunistom pa eno. Sedaj so tržaško občino vladali demokristjani, socialdemokrati in republikanci, ki so imeli skupno 32 mest. Po volitvah imajo te stranke le 30 mest in tako ta sredinska vlada ne bo mogoča. Pogajanja za novo večino bodo gotovo dokaj zapletena.

Slovenska skupnost, stranka demokratskih Slovencev v Italiji, je ohranila svoj sedež v deželnem svetu in njen predstavnik dr. Drago Štoka bo spet še

ČLOVEKOVE PRAVICE V SOCIALISTIČNI SVOBODI

ŠTIRI OBSODBE V SOVJETSKI ZVEZI V BLISKOVITIH RAZPRAVAH

„Srečen sem, da sem živel častno, da je moja vest čista in da nisem nikdar lagal, tudi tedaj ne, ko so mi grozili s smrtjo. Srečen sem, da sem pomagal potrebnim. Ponosen sem, da sem si pridobil prijateljstvo tako uglednih in junaških mož, kot so Andrej Saharov, Jurij Orlov in Aleksander Ginzburg, ki sledijo tradiciji ruske inteligence in da sem z njimi sodeloval.“

Tako je začel svoj govor judovski aktivist — oporečnik Anatolij Ščaransky v sodni dvorani v Moskvi pred izrekom sodbe 14. t. m. Dejal je tudi, da so mu v preiskavi grozili, da bo obsojen na smrt ali najmanj na 15 let ječe. Skušali so ga tudi pregovoriti, da bi svoje stališče spremenil in so mu celo obljubljali, da bo v najkrajšem času na svobodi, če se odloči za „sodelovanje“. V tem primeru se bo lahko tudi združil s svojo ženo Avital. „Pred petimi leti“, je rekel, „sem prošil za izselitveno dovoljenje iz ZSSR, da bi lahko delal v Izraelu. Daleč sem zdaj od tega sna. Moral bi se kesati, a se ne. Srečen sem. Veseli me, da sem pričel poteka osvobodjenja ruskih judov. Upam, da ne bodo obtožbe proti meni in gibanje za izselitev judov prepečile osvobodjenja mojega ljudstva.“

Med razpravo je smelo v sodno dvorano le skrbno odbrano zanesljivo občinstvo. Od sorodnikov in prijateljev obtoženca pa le njegov brat Leonid. Ta je tudi posredoval javnosti gornje obtožbe besede in opisal njegovo junaško zadržanje: Ščaransky je bil obtožen špionaže v korist ZDA in protisovjetskega delovanja. Obsojen je bil na 3 leta strogega zaporja in dodatnih 10 let prisilnega dela „po strogem pravilniku“. Skupno 13 let.

En dan preje, t. j. 13. julija pa je bil v mestu Kaluga, 180 km. od Moskve obsojen znani pesnik in oporečnik, tudi judovskega rodu, Aleksander Ginzburg zaradi „protisovjetske propagande“. Ko je množica pred poslopjem slišala, da je obsojen na 8 let prisilnega dela, je začela kričati: „Premalo! Pobite vse!“ Ko pa je policija odpeljala obsojenca, so prijatelji tekli za avtomobilom in metali nanj rože ter vzdikali: Aleks, Aleks! Med razpravo je smela biti v dvorani le 70 letna Ginzburgova mati Ljudmila, med tem ko ženi Irini vstop ni bil dovoljen, četudi je skupina disidentov, med katerimi je bil tudi Nobelov nagradjenec Andrej Saharov več kot deset minut pred sodnim poslopjem klicala: „dovolite vstop Irini!“ Niso uspeli. Gospa Ljudmila, obsojenčeva mati pa je povedala, da je njen sin,

pet let zastopal koristi Slovencev. Tudi v tržaškem občinskem svetu bo Slovenska skupnost imela svojega predstavnika — je to prof. Aleš Lokar. Stranki je uspelo po nekajletnem presledku spet dobiti mesto v goriškem pokrajinskem svetu, kjer bo SSK predstavljal Marija Ferletič. V tržaških rajonskih svetih — jih je 12 — je bilo izvoljenih na listi SSK 7 Slovencev — Stojan Lisjak in Marij Sedmak za Zahodni Kras; Karel Grgič in Milan Vremec za Vzhodni Kras; Danilo Perot za Rojan, Greto in Barkovlje; Vladimir Bak za Sv. Ivan, Podlonjer in Lonjer; Marjan Bajc pa za Sv. Anjo in za Naselje sv. Sergija.

Uspeh Slovenske skupnosti je torej zadovoljiv. Vendar niso razveseljivi podrobni izidi. Na zadnjih deželnih volitvah je Slovensko skupnost volilo 10.185 volilcev, letos pa je dobila le 9.473 glasov, torej 712 manj. A stranka ne sme zadovoljati v številu glasov, ampak mora nenehno rasti. Zato bo morala posvetiti mnogo časa pa tudi bo morala vložiti mnogo truda in idealizma posameznih strankinih delavcev za svojo izgradnjo in za nenehno osveščanje Slovencev, ki stojijo ob strani, ki se ne zanimajo za slovensko stranko; morala bo prepričevati in prepričati ljudi na Tržaškem, Goriškem

ki se je sam branil, dejal: „Ne smatram se krivega in ne prosim milosti.“ Nato je še dostavil: „Izkoriščam to zadnjo priliko in pošiljam pozdrave in izraz solidarnosti svojemu prijatelju Anatoliju Ščaranskemu.“ Svoj govor je zaključil: „Ničesar nimam povedati sodišču, ki je izreklo v naprej pripravljeno sodbo.“ Vedel je, da bi bil vsak zagovor brezuspešen.

Ko je sodnik razglasil sodbo, je zelo skrbno izbrano in podučeno občinstvo izbruhnilo s klici: „Zaslужиš, zaslužiš!“ in „Več bi mu morali dati!“ Njegov brat Leonid pa je vstal in zaklical: „Tolja, ves svet je s teboj!“

Obtožnica proti Ginzburgu temelji na knjigah in dokumentih, zaplenjenih neuradni sovjetski skupini, ki kontrolira v ZSSR izpolnjevanje človekovih pravic, podpisanih v Helsinkih 1975, ter na Ginzburgovem delovanju kot upravniku dobrodelnega sklada, ki ga je ustanovil Aleksander Solženicin in pridruženim političnim obsojencev.

Kakor sta bila Ščaransky in Ginzburg člana skupine za nadzorstvo izpolnjevanja človekovih pravic v Sovjetski zvezi v smislu Helsinške sklepne listine, tako je bil njen član tudi tretji obsojenec v istem tednu Viktor Pyatkus. Ta je litvanski katoličan — oporečnik, ki je bil obsojen v Vilni na 10 let strogega zaporja. Tako je bilo od začetka junija do danes obsojenih 6 disidentov-oporečnikov na zaporne kazni, prisilno delo ali na izgon v Sibirijo.

V istem tednu je bil obsojen na smrt z ustreliščev zaradi vohunstva neki Filatov. Sodba je bila izvršena. Podrobnosti niso znane.

Zakaj vse to? Sovjeti smatrajo Carterjev boj za človekove pravice kot nadležno izžijvanje. S štirimi obsodbami v enem tednu so hoteli dokazati, da so oni gospodarji v svoji hiši. Neposredno pa so priznali, da ni podcenjevali disidentov-oporečnikov.

Zadnje sporočilo Moskve Washingtonu pravi: „Severnoameriška politika človekovih pravic je za Sovjetsko zvezo nesprejemljiva in pod nobenim pogojem se ne more vezati z razgovori med obema državama o stvareh, ki so v interesu obeh.“

Po izrečenih obsodbah je ameriški predsednik Carter, ki se mudi v Bannu nas estanku sedmih, izjavil: „Obžalujemo to dejanje!“

Pravijo, da bo Carter začel z gospodarskimi represalijami proti Sovjetski zvezi.

in Beneški Sloveniji, da je samostojna slovenska stranka nujna za ohranitev slovenskega življa. Kajti ponoven padec glasov pomeni izbris slovenskega predstavnika v deželnem svetu. Krepro bo treba zaviti rokave. Osip na Tržaškem je boleč: izguba 1330 glasov v petih letih je hudo udarec, ki ga izidi na Goriškem in v ostalih volilnih okrožjih niso zadostno ublažili.

Slovenska skupnost je nekoliko bolj zadovoljna na Goriškem. Dobila je 3.253 glasov (leta 1975 le 2.970). Povratak v pokrajinski svet je uspeh. Glasovi, oddani za Slovensko skupnost v videmskem okrožju (365), v tolmeškem (154) in v pordenonskem (115) so močno pripomogli k izvolitvi slovenskega predstavnika v deželni svet.

Seveda pa so tudi nekatere italijanske stranke lovile slovenske glasove, ki so bili to pot posebno v Trstu kaj dragoceni. Po izidih bi bilo sklepati, da jim je delno tudi uspelo. Za vabo so seveda morali listi pustiti tudi nekaj slovenskih imen in nekaj teh je bilo tudi izvoljenih. Tako bo Italijansko komunistično partijo zastopal v deželnem svetu Boris Iskra, v goriškem pokrajinskem svetu pa Ivan Bratina, nekaj pa jih je izvoljenih na raznih listah v tržaški občinski odbor in rajonske svete.

Las condenas en la URSS

Precisamente en el momento, en que en todos los países occidentales se desarrollan campañas tendientes a fortalecer el respeto por los derechos humanos, en la Unión Soviética tienen lugar juicios contra los disidentes, donde se pronuncian severísimas condenas, por el simple hecho de pensar de manera diferente.

Nombres como Ginzburg, Filatov, Shcharansky u otros hablan de una situación intolerante hacia los pensadores, que ha tomado el régimen moscovita.

Ginzburg, da 41 años, escritor, ha sido un defensor decidido de los derechos humanos en la URSS, violados sistemáticamente e históricamente desde siempre. Incluso por los zares. La condena (8 años de prisión más 3 de extradición en Siberia), lo devolverá a la sociedad soviética con medio siglo de vida, pasado. Ginzburg es sucesor en condenas, de André Sinivski y Yuri Daniel quienes purgaron su reclamo a ser hombres libres con prisión y extradición también en Siberia. Precisamente Sinivsky, quien afirmó conocer bien a Ginzburg, expresó que la primera vez que la policía lo detuvo, su delito consistió en haber editado en la revista „Sintaxis“ a noveles poetas rusos, lo que vendría a demostrar que pese a sus sesenta y un años de existencia, la revolución comunista no logra desterrar del ser humano su derecho a pensar libremente, ni siquiera en quienes nacieron en ese país ya establecido el comunismo.

VRHUNSKI GOSPODARSKI SESTANEK

Minulo nedeljo in ponedeljek, 16. in 17. t. m., so se v zahodnonemški prestolnici Bonn sestali na gospodarski vrhunski sestanek predsedniki sedmih industrijskih demokracij: ZDA, Anglije, Francije, Zahodne Nemčije, Italije, Kanade in Japonske, da bi preresetali problem splošnega gospodarskega zastojanja svobodnega sveta, ki ga z modernim izrazom imenujejo recesija. Vsi pa se skrbno izogibajo označbi „depresija“.

Zahodni gospodarstveniki ugotavljajo, da se za dolgo časa ne bo mogoče več vrniti v naravno briljantno dobo okoli leta 1975, ko so bile blagajne industrijskih držav polne, brezposelnosti praktično ni bilo, industrijski porast je bil visok, inflacija pa skoro na ničli. Takrat so z lahkoto napovedovali bodoči gospodarski razvoj, kar pa se jim je prvič resno izjalovilo po lanskem zasedanju v Londonu, ko se jim takratne napovedi za letošnji gospodarski razmah skoro v ničemer niso uresničile.

Sleheri opazovalci napovedi svetovnih gospodarskih „strokovnjakov“ je lahko hitro ugotovil, da ekonomija (ali kakor bi jo pravilneje imenovali: politična ekonomija) ni eksaktna veda in da vlade dejansko ne morejo kontrolirati gospodarskih okoliščin. Gospodarstva posameznih držav so podvržena nepredvidnim kapricam posameznika in preko njega celotne človeške družbe, tako da so vse gospodarske napovedi dejansko oparte na zelo trhle noge.

Zato so letos v Bonu predsedniki

Diplomatsko igračkanje

Prihodnji teden bo v Beogradu, prestolnici komunistične Jugoslavije, zborovanje tkim. neuvrščenih držav. Kakor je znano, je to skupina razvijajočih se držav različnih ideoloških režimov, od skrajnih levičarskih, t. j. komunističnih, kakor sta Kuba, Jugoslavija, do desničarskih, kakor je danes npr. Argentina. Med tema skrajnostima se vrsti skupina držav z različnimi političnimi in ideološkimi strukturami, od katerih bi bilo težko za katero reči, da je demokratska. Značilnost praktično vseh je, da so najmanj avtoritarne, če že ne izrazito diktatorske.

Argentina je v to skupino revnih, ali kakor so jih pozneje imenovali „nerazvitih“ in še pozneje — da se lepše sliši — „razvijajočih se“ držav potisnil v družbo s Castrovo Kubo in Allen-dejevim Čilom marksistični predsednik Campora, za njim pa jo je v tej skupini obdržal Perón. Argentina je v tej čudni družini, s katero nima dejanske ne zgodovinske, ne gospodarske, ne družbene nič skupnega, ostala še do danes in kaže, kakor da se sedanja vlada, katere ideologija nikakor ne spada med neuvrščene, zaenkrat noče ali ne zna izvleči iz nje.

Naj bo že kakor koli, argentinski zunanji minister je odpotoval na beograjsko zasedanje „neuvrščenih“, da tam zastopa Argentino ter bo predvidoma imel tudi govor o argentinskih zunanje-političnih problemih, med katerimi sta trenutno najbolj pereča vprašanje razmejitev s Čilom v ožini Beagle na skrajnem jugu ter vprašanje posesti Malvin-skih otokov.

Več zanimivih komentarjev je bilo v

sedmih industrijskih držav sklenili, da ne bodo napovedovali nič konkretnega ter je njihovo skupno poročilo o sestanku izzvenelo v splošnih gospodarskih geslih o nujnosti nadaljnega gospodarskega naraščanja in razvoja ter obnovi mednarodnih financ.

Predhodnik tega bonnskega sestanka je bilo lanskoletno zasedanje Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj v Parizu, ki se ga je udeležilo 24 industrijskih zahodnih držav. Na njem so izdelali dva načrta: načrt o preprečevanju brezposelnosti v od recesije prizadetih državah ter načrt o pospešitvi gospodarskega razvoja, zlasti med osmimi industrijskimi državami: Anglijo, Francijo, Zahodno Nemčijo, Italijo, Belgijo, Švico, Japonsko in Kanado, da bi le-te takó pomagale iz zastoja splošni svetovni trgovini.

Podobne sklepe so napravili sedaj v Bonnu, da se niso razšli praznih rok. Resni opazovalci pa ugotavljajo, da industrializiranemu svetu zmanjkuje odgovorov. Pet let po dvigu petrolejskih cen se iz zastoja (recesije) ni mogel povleči. Brezposelnost je visoka in še narašča, povprečna inflacija presega 7 odstotkov, problemi neuravnovešenih plačilnih bilanc so postali kronični, gospodarski porast pa ostaja trdovratno nizek.

V Bonnu so ugotovili, da recesije ni mogoče odpraviti, temveč, da se je treba enostavno privaditi živeti z njo in blažiti posledice.

zvezi z argentinsko udeležbo na zborovanju „neuvrščenih“ — ki, kakor vsi vemo, niso neuvrščeni, vsaj tisti ne, ki vso zadevo vodijo — slišati na tukajšnjih radijskih postajah in brati v tukajšnjem časopisu. Po mnenju uredništva je bil najzanimivejši komentar, ki ga je v tej zvezi pod zgornjim naslovom objavil buenosaireški angleški dnevnik Buenos Aires Herald v četrtek, 13. julija, v katerem med drugim pravilno ocenjuje jugoslovanski komunistični režim ter posebej diktatorja Tita samemega. Med drugim dobesedno priblija naslednje:

„Tito, ki je po reki katoliške krvi priplaval na oblast (dejstvo, ki bi ga morali, tako menimo, naši — sedanji argentinski — op. ur. — voditelji tudi vzeti v poštev), je kakor večina krvočnih veljakov „neuvrščenih“ držav duhovni brat morivcev iz vrst ERP-a in Montoneroev, katerih ideje so mu brez dvoma bližje, kakor ideje admirala Montesa. Iskati prijatelje med ljudmi takega kova ni v skladu s spoštovanjem etičnih vrednot, ki jih proglašata naša vlada, kaj šele z ognjevitimi obsodbami marksističnega imperializma, ki se vsipajo kakor lava iz vojaških grl.“

Na drugem mestu komentator ugotavlja: „Resna zunanja politika mora stremeti za neusmiljenim iskanjem lastnih narodnih interesov, kar pomeni, navezati trgovske stike s čim večjim delom sveta in istočasno storiti kolikor je mogoče za ohranitev moči demokratskega Zahoda. Skakanje od enega bloka do drugega enostavno ne gre. Prav tako ne gre loviti se miši s takšnimi barbarskimi državami kakor je Jugoslavija...“

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Poslovitev predsednika države gene-na to točko. Država, tako pravijo neka- rala Videle od aktivne vojaške službe, je pretekli teden, in bo še ta teden priteglo pozornost argentinskih po- političnih opazovalcev. Vojak bo zapustil vrhovno poveljstvo najmočnejšega ro- du argentinskih oboroženih sil in se posvetil, kot „upokojenec“, izključno nadaljnjemu vodstvu države. Zato se poslavlja posamič od vsakega korpusa vojske, in ob vsaki priliki naslovi na vojaštvo priličen govor, iz katerih je možno razbrati smer ki jo ima za se- danje in bodoče delo.

Ta smer pravzaprav ni novost: kot smo v zadnji številki poudarili, se stva- ri z zamenjavo članov vojaške junte ne bodo bistveno spremenile. Ko so vojak prevzeli oblast pred dvema leti in pol, so takoj objavili temeljne točke svoje- ga programa, in na teh točkah vztra- jajo še danes: notranja ureditev, vrni- tev zunanjega prestiža, postavitve tem- eljave za predajo vlade civilistom, da bo narod mogel živeti v učinkoviti in trdni demokraciji. Te cilje ponavlja predsednik v svojih zadnjih govorih, jih razlaga in jim daje podrobnostni okvir.

Poudarja pa zlasti general Videla stavek, ki ga vojaštvo naglašuje vse zad- nje čase: „Dobili smo vojno, sedaj je treba dobiti mir“. Eden bistvenih ci- ljev oboroženih sil je bil iztrebljenje prevratnih formacij. To jim je v polni meri uspelo. In pri tem nimajo nič opraviti atentati, ki se le od časa do časa pojavljajo. Glavno delo je storje- neno: prevratniki so, kot organizirane oborožene formacije, premagani. Sedaj pa je treba preurediti argentinsko živ- ljenje na tak način, da bodo ljudje ne le mirno, temveč tudi vsaj bolj ali manj udobno živeli. Treba je ustvariti take življenjske pogoje, da se nikomur ne bo treba bati za vsakdanji kruh, kaj bo jedla njegova družina, in katera streha jih bo krila. Ali smemo trditi, da je ta „boj“ še mnogo težji kot oni z orožjem?

Vladi je tudi uspelo urediti državno gospodarstvo. Sedaj jo čaka težka na- loga urediti to socialno stanje, zvišati kupno moč delavskih plač, ustaviti in- flacijo in vzpostaviti resnično stabil- nost. Temu bo dan večji poudarek v tej drugi dobi sedanje vojaške vlade.

Kar se vladnega ustroja tiče, ali tkim. ustroja oblasti, naj pripomnimo, da se je vlekla dolga debata v osrčju oboroženih sil glede funkcij predse- dnika in moči vojaške junte. Prišli so do zaključkov, ki še niso znani v javno- sti, nekateri tudi ne bodo. Morda bo kateri izmed omenjenih dokumentov tu- di spremenil prvotno ustavno listino sedanje vlade, kot je bila objavljena v marcu leta 1976. A to ni bistvene važ- nosti: važno je, da oborožene sile eno- tno nastopajo, in ni v njih nasprotja glede ciljev in potov.

Ko smo že omenili besedo „ustav- nost“: v zadnjih dneh je bilo v neka- terih krogih znova govora o spremembi ustave. Kot znano, izhaja sedanja ar- gentinska ustava iz leta 1853, datum, po katerem je bila večkrat delno spre- menjena. Mnogo je bilo zadnja leta, tudi med dobo vojaške vlade generala Lanusseja in potem med peronističnim režimom, govora o potrebi temeljite spremembe. Znova se sedaj povračamo

MEDNARODNI TEDEN

PRED ODHODOM v Bonn na vr- hunske gospodarske sestanke je ameri- ški predsednik Carter obiskal Zahodni Berlin in tam posebej zloglasni berlins- ki zid. Tega je dal vzhodnonemški ko- munistični režim belo prebarvati na o- beh straneh nekaj ur pred Carterjevim prihodom. Na zahodno stran zidu so pleskarje spustili na vrhove malo manj kot do tal, da niso stopili na zahodno- berlinska tla, ko so barvali zid. Carter je ob pogledu na prebarvani zid iz- javil, da „nobena barva ne more skri- ti kršenja človekovih pravic, čigar sim- bol je prav ta zid. Zid, ki ne brani Vzhodne Nemčije pred zunanjim sov- raznikom, temveč je zgrajen proti no- tranjemu sovražniku.“ Carter je Zahod- nim Berlinčanom tudi ponovil Kennedy- jevo in Nixonovo obljubo: „Was immer sei, Berlin bleibt frei“ (Naj se zgodi kar koli, Berlin bo vedno svoboden). Berlinsko in zahodnonemško časopisje je izjavo objavilo pod naslovom: „Hva- la, Jimmy“.

MEDSEBOJNE OBTOŽBE krivde za poslabšanje odnosov med Vietnamom in Kitajsko so med Hanojem in Pekin- gom vedno pogostejše. Peking očita Vietnamu, da je kriv prekinitve poga- janj za prevoz nadaljnjih kitajskih be- guncev iz Vietnama na Kitajsko, Hanoj pa je obtožil Kitajsko, da je ona kriva genocida v Kambodži ter krvavih ob- mejnih spopadov med Vietnamom in Kambodžo. Zadnevni spopadi med ko- munističnima režimoma v Hanoju in Pekingu se nadaljujejo v uradnih gla- silih obeh komunističnih partij.

„Ubili bomo dva zahodno-nemška policaja za vsakega izročenega Hrvata“

HITER PREOKRET JAVNEGA MNENJA

V zadnji številki prejšnjega mese- ca smo objavili imena osmih Hrvatov iz Zahodne Nemčije, katerih izročitev naj bi zahtevala jugoslovanska vlada, potem ko so bili v Zagrebu 11. maja aretirani štirje znani nemški teroristi. Imena osmih Hrvatov smo povzeli po dobro informiranem hrvaškem listu No- va Hrvatska. Izkazalo pa se je, da seznam ni bil točen, kar je objavil tudi navedeni list. Na seznamu, ki ga je jugoslovanski pravosodni minister predložil nemškemu zveznemu pravoso- dnu ministru z zahtevo izročitve so navedeni sledeči (v oklepaju rojstna letnica): Bilandžić Stjepan (1938), Mi- kulčić Franjo (1933); Dragoja Ljubomir (1946), Papac Ilija (1938), Emin Fazlija (1937), Čudić Vladimir (1916), Miličević Nikola (1937) in Petrić Da- mir (1949).

Jugoslovansko ministrstvo obtožuje navedene mnogih terorističnih dejanj, med drugim raznih umorov, tako na jugoslovanskem ozemlju, kakor tudi v zahodni Nemčiji, atentatov na jugoslo- vanske konzulate v Nemčiji, pripadno- sti teroristični organizaciji „Hrvatsko revolucionarno bratstvo“, ki je v Nem- čiji že od leta 1968 prepovedana, posku- sa umora jugoslovanskega konzula in vrste drugih kaznivih dejanj. Vsi na- vedeni so bili v zahodni Nemčiji areti- rani in najprej v preiskovalnem zapo- ru. Za štiri je bil preiskovalni zapor

po sklepu pristojnih sodišč spremenjen v „izročitveni zapor“. To pa še ne po- meni, da bodo dejansko izročeni. Za dva je bil izročitveni zapor odklonjen, v dveh primerih pa sklepanje odloženo. Vsa sodišča, ki so sklepala v posamez- nih primerih, to je v Kölnu, Frankfurtu, Karlsruhe, Stuttgartu, Hammu in Münchenu so mnenja, da bo morala Jugoslavija predložiti dokazni material, česar doslej ni storila. Šele potem bo možno sklepanje o morebitni izročitvi.

Do 20. junija je bilo nemško javno mnenje nedvomno na strani Hrvatov. Jugoslovanska zahteva po izročitvi os- mih Hrvatov je bila smatrana kot ne- čedna kupčija z ljudmi, ker je Jugosla- vija zahtevala izročitev teh Hrvatov šele potem, ko je aretirala štiri nemške teroriste. V obrambo Hrvatov, da ne bi bili izročeni, so se zavemale razne osebnosti, med drugimi Joseph Strauss v imenu nemške krščanske demokracije.

20. junija pa je bila v nemški tele- viziji in to v eni najbolj popularnih oddaj „Monitor“, ob 9 zvečer reportaža v zvezi z zahtevo po izročitvi Hrvatov. Proti koncu oddaje je komentator vpra- šal, kakšna bi bila reakcija pri Hrvati- h, če bi bil končno le kateri od zahte- vanih izročen Jugoslaviji. Mladi Hrvat mu je odgovoril: za vsakega izročene- ga Hrvata bomo ubili dva zahodnonem- ška policista.

Ta odgovor, ki ga je slišalo na

slikah, ki jih bomo lahko videli na raz- stavi. Zato se je pogovor zasukal tudi v druge smeri. In med temi je bilo tudi Ivanovo delo v zadnjem obdobju, izven tega, kar bomo lahko videli na sobotni razstavi. Našteli smo kar več zanimivih podvigov:

Po zadnji samostojni razstavi (1975), se je udeležil „Salón de Otoño“ v San Fernando. Potem še natečaja, ki ga je organizirala občina San Martín ob priliki 20-letnice fare v José León Suá- rez, na katerem je dosegel prvo na- grado. To na slikarskem področju.

Omenimo še opremo kapele to- varne Gatic (Adidas). Nato več razpel v lesu: enega za Zambijo v Afriki (kamor je že prej poslal slične stva- ritve) in križanega naravne velikosti za cerkev v Lomas de Zamora.

Študije? Ne vemo kje jemlje čas, a udeležil se je poduka tehnike mode- liranja v glino in vlijanja v fibrocement pri profesorju Ernesto Peche, v Mutual de Egresados de Bellas Artes. Prav v tehniki cementa je napravil ploščo „Krapanovec“, posebno odlikova- nje, ki ga podarja Slovensko gledališče v Buenos Airesu. Poleg tega pa še

30 LETNI JUBILEJ GALLUSA

Večer slovenske pesmi, glasbe in zgodovine

„30-LETNICA GALLUSA — SLÁV- NOSTNI KONCERT“. Slovenski pevski zbor Gllus. Dirigent: dr. Julij Savelli. Solisti: Marija Marinček (sopran), Ro- za Golob (alt), Silvo Lipušček (tenor), Jože Malovrh (bariton). Pri harmoni- ju: Anka Savelli-Gaser. Recitatorji: Tone Erjavec, Franci Klemenčič, Blaž Miklič, Franci Uštar. Program: I. del: M. Tome: Oče naš po napevu iz Tru- barjeve pesmarice; J. Klemenčič: O, poglejte ptičke; S. Premrl: V Korotan; E. Adamič: Tožba; V. Mirk: So že rožice v hartelnju; D. M. šijanec: S koroških planin (posvečena zboru leta 1951); M. Polič: Čez noč; M. Tome: Slovenija v svetu (posvečena zboru ob njegovi 20-letnici). — II. del: Dr. F. Cigan: Ustoličenje karantanskih voj- vod (kantata za mešani zbor, soliste, recitatorje in kvartet pihal); besedilo Zdravko Novak - Lovro Kaselj; prvič izvajano v slovenskem zdomstvu.

* * *

V soboto, 8. t. m. zvečer ob 20. uri je Slovenski pevski zbor Gallus ob praznovanju svoje 30-letnice nudil slovenski publiki svojevrsten pevsko- glasbeni užitek. Program je bil bogat izbor slovenske cerkvene, vesele, melan- holične in rodoljubne pesmi, tako da sta občinstvu, ki je kljub močno dežev- nemu vremenu do zadnjega kotička na- polnilo veliko dvorano v Slovenski hiši, skoro dve uri nastopa prehitro minili.

Avla pred dvorano je takoj opozo- rila prišleca na Gallusovo 30-letnico. Na razstavnih stenah ob vhodu v dvorano (arh. Franci Klemenc) so viseli števil- ni fotografski posnetki zbora iz raznih obdobj njegovih nastopov, mnoge plo- šče, ki jih je izdal, programi vseh njegovih nastopov ter diplomi: Sloven- ske hiše in slovenskih Domov ob 10- letnici zborovega obstoja, datirane 30. 3. 1958 ter župnije Brezmadežne iz Concepción del Uruguay, datirane 11. 4. 1959, kjer je zbor pel ob priliki obiska takratnega argentinskega pred- sednika Frondizija v omenjenem mestu v provinci Entre Ríos.

Scena v dvorani (arh. Hotimir Go- razd): na levi strani odra slovenski grb (tri zvezde na ščit, brez polmese- ca), pod njim knežji kamen z Gospo- svetskega polja, ob njima slovenski trobojnice od stropa do tal; na desni

milijone Nemcev in tudi preko meja Zah. Nemčije, pa je v trenutku javno mnenje bistveno preobrnil. To je raz- vidno ne le iz nemškega, ampak celo iz švedskega tiska, kjer je znani in doslej Hrvatom naklonjeni list „Da- gens Nyheter“ 23. junija zapisal, da so Hrvati v „zadnjih dneh“ pokazali svojo teroristično naravo, ko so grozili, da bodo za vsakega ustaša, ki bo izro- čen iz Zahodne Nemčije, ubili kot ma- ščevanje dva zahodno nemška policaja. To grožnjo so nosili „Hrvatje“ napisa- no tudi na transparentu pri demonstra- cijah proti izročitvi v Karlsruhe.

Mnogi Hrvatje so ogorčeni in ostro obsojajo prenapetost in fanatizem pre- nekaterih skupin hrvaških emigrantov. Drugi so pa zopet mnenja, da je glav- no, da se v svetu o Hrvatih govori in piše, pa naj bo to dobro ali slabo.

mnogo del tudi v grafiki, tušu, lesore- zu, opremi knjig itd. Zlasti lesorezi Ivana so nam znani in priljubljeni v božičnih in velikonočnih izdajah naše- ga lista. Tudi zanje si Ivan vedno pre- skrbi časa.

Ob koncu je pogovor tekkel še o u- metnostnem delovanju in skupnosti. Ivan je takoj nakazal potrebo večjega raz- maha likovnih nastopov. Potrebo pogo- stih skupnih razstav, na katerih naj bi sodelovali umetniki starejše generacije, njegovih vrstnikov in tudi mlajše sku- pine, katere delo osebno z veseljem zasleduje in katere napredka „od raz- stave do razstave“ je res vesel. „Po- trebovali bi neke vrste vsakoletni „sa- lón nacional“, predstavnisko razstavo celotne skupnosti naših umetnikov“.

In potekel je čas. Njemu se je mu- dilo domov, meni nazaj v službo. „Na svidenje“ je veljal za oba do sobote 29. In velja tudi za bralca, katerega zanima delo enega izmed naših umet- nikov: Ivana Bukovca, človeka, Sloven- ca, ki je v svetu našel drobce lepote, in jih posnema na platno v iskanju resnice, odseva večne Lepote in Res- nice.

strani odra argentinska zastava na drogu, v dvorani pred publiko kip J. Petelina-Gallusa (akad. kipar France Ahčin), okrašen s pentljo iz slovenske- ga traku in šopkom rdečih nageljnov.

Zbor je začel nastop z argentinsko himno, ko pa se je občinstvo po ploska- nju posedlo, da je dvorano zajela ti- hota, so zadoneli prvi napevi iz izbra- nega programa. Zbor je takoj zajel poslušalce in napolnil dvorano s sloven- skim blagovozvojem. Pesmi so bile po- dane na visoki ravni, premišljeno, s ponovnim dokazom dozorelosti in od- govornosti zbora do umetnosti in pu- blike.

Zbor je podal vsebino in duha vsa- ke pesmi z močno izrazitostjo, da so v globino prevzele poslušalce v vseh svojih odtokih; izredno tenkočut- stvo in muzikalnostjo je dosegal zaže- ljene učinke pri občinstvu.

Dasi smo že vse pesmi prvega dela programa ponovno poslušali iz grl Ga- llusovih pevcev, je bil tokrat le-ta tako raznovrsten in zamišljen za izurjen zbor, da smo vsako pesem že zato, ker smo jo že tolikokrat slišali, doje- mali še z večjim užitkom.

Solisti so se vključili v podajanje z vso naravnostjo in sledili dirigentu z njim lastno prilagodljivostjo. Prese- nečala je tako zborovska kakor so- listovska jasna izgovarjava, kar je bi- lo novo potrdilo temeljite naštudirano- sti nastopajočih.

Kakor v prvem, tako so se tudi v drugem delu solisti z lahkoto ujeli z zborom in pravtako tudi s kvarte- tom pihal (dva trobentača in dva po- zavnist iz buenosaireskega orkestra) in z recitatorji.

Zgodovina slovenskih knezov Goraz- da in Hotimirja, škofa Modesta, ustoli- čevanja na Gosposvetskem polju z edin- stveno hvalnico Bogu, „da si dal nam in naši knezi kneza po naši volji“ je donela v mogočni kantati iz globine privilegiranih grl Gallusovih pevcev. Vsa dvorana je ob povezovalnem recita- ranju zgodovinskih dogodkov dramat- sko doživljala dobo slovenstva pred več kot pol stoletja. 18. marca 1414 je bil na knežjem kamnu na Gosposvetskem polju ustoličen za zadnjega slovenske- ga vojvodo Ernest Železni.

Kantato so zbor, solisti, recitatorji in godbeniki, kljub njeni izredni tehni- ki do dobra obvladali. Zato je bila pod taktirko dirigenta podana sproščeno in neprisljano, da je tako pritegnila po- slušalce, da so ji sledili z zavzetostjo do zadnjih melodij. Tudi v kantati je bila izgovarjava zbora in solistov ja- sna in prodorna, v čemer tudi recita- torji niso zaostajali. Le v nekaterih redkih odstavkih v partituri je bilo ču- titi, da je kvartet pihal morda nekoliko preglašal soliste. Verjetno je bilo temu krivo dejstvo, da je kvartet igral v dvorani pred steno, medtem ko je bil zbor na odru, solist v kantati pa na- vrhu tega še v ozadju zbora.

Po burnem odobravanju je Gallus presenetil občinstvo z izvenprogram- skim nastopom še mnogih svojih bivših pevcev, ki so se razvrstili skupaj s se- danjo 49 člansko Gallusovo zasedbo na odru. Iz nad 80 grl so zadoneli dr. Kremžar-Osanova Slovenija, zapojmo ti, Zelena pomlad se že v hribih budi in V gorenjsko oziram se. Mogočni zbor je moral ponoviti Slovenijo, ki jo je vsa dvorana poslušala in pela stoji.

Po prvem delu sta pozdravila Ga- llus in se mu zahvalila za njegovo 30-letno nastopanje delegat slov. duš. pastirjev v Argentini msgr. Anton O- rehar ter predsednik Zedinjene Slove- nije Marjan Loboda. Želela sta, naj bi zbor še naprej ohranjal „naša srca slo- venskemu narodu, slovenski kulturi in Bogu.“ Pevovodja dr. Julij Savelli je za zbor prejel tudi več slovenskih šop- kov, ob splošnem odobravanju občin- stva.

Za svetlobne efekte je skrbel Ja- nez Jereb, lesorez za naslovno stran sporeda, ki so ga delili ob vhodu v dvorano, s prikazom orisa dveh vrat, s slovenskima napisoma na podbojih 19 G + M + B 48 in 19 G + M + B 78 pa je izdelal Andrej Makek.

Večer je bil brez dvoma več kot zadovoljiv, prežet s sijajem, ki je pri- meren prazniku 30-letnice nastopov in udejstvovanja Gallusa na tako visoki kulturni ravni, da, mislim, lahko brez pridržka zapišemo: slovenstvu v čast, narodu v ponos!

Naj bi Gallus obhajal svojih oblet- nic še dolgo vrsto!

-e-t

PF

Iz pampe v planine — „čez drn in strn“

Ravno tri leta je poteklo, odkar sva se, ob slični priliki, sešla na kratek razgovor. Kratek, ne daljši kot ga do- pušča čas, tisti veliki tiran, ki nam v zdomstvu skopo odmerja minute za to, kar nam je najdražje, delo za ideale, ki segajo preko sodobno modernega materializma.

In prav problem časa je načel na- jin pogovor. Kot vsakemu izmed nas, ga primanjkuje tudi Ivanu Bukovcu, slikarju ki ga argentinski Slovenci tako dobro poznamo. Zakopan v vsakda- njih težavah, se mora boriti za zdom- ski kruh. Pa kljub temu je, po dobi komaj treh let, pripravil novo samo- stojno razstavo, katere otvoritev bo pri- hodnjo soboto 29. julija v Slovenski hiši.

Zaljubljen v naravo, mu ta daje navdih za večino njegovih umetniških stvaritev. „Iz pampe v planine“ je poi- menoval prihodnjo razstavo, in v njej si bosta delili pozornost obiskovalcev ravnina in gora. Ravnina — pampa, kot jo pozna v bližini svojega doma v José León Suárez, tam kjer se mesto

in polje stikata, in se človek še lahko naučije naravnih lepot argentinskih razsežnosti. Ter planina, cordobski gri- či (komu je še tuja domačnost gričev, ki obdajajo počitniški dom dr. Hanželi- ča?), ki so Ivanu tako zelo pri srcu. Planinske motive Ivana poznamo še iz za- dnje razstave, ravnina ni nova, a se vedno pogostejše pojavlja v nje- govih stvaritvah.

Mesto? Ne, to ga odbija, zaradi množice, zaradi zaprtosti. Zato se ne- nehno povrača v naravo, kjer se „dobro počuti“. V poletne planine, ali jesensko ravnino, ko pampa zadobi tisto „toplo barvitost“, ki se človeku priraste na srce, da bi jo kar mahnil „čez drn in strn“.

Gora ali planina — Ivan išče v njih svojo umetniško resnico. In ko teče pogovor o klasičnih, realistih, impresion- istih, Ivan skromno a določeno izjav- lja, da se „nočem vključiti v preteklost ali v določeno strujo“. In še: „Hočem naslikati svojo pokrajino“, „...kos le- pote pod lastnim vidikom“.

Pa ne bi radi preveč razglabljali o

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Slovenski statistični zavod je 15. junija objavil podatke o lanskem poseku drevja in o uvozu lesa v Slovenijo. Po teh podatkih so lani posekali 3,24 milijonov kubičnih metrov lesa, kar je 7,2 odstotka več kot leta 1976. Posek se je povečal v zasebnih gozdovih za 11 odstotkov, v družbenih pa le za 3,4%. Po zadnjih podatkih — so iz leta 1969 — je v Sloveniji 62,9 odstotkov gozdov v zasebni lasti. Toda slovenska papirna industrija raste in zato kljub zvečani sečnji ni dovolj lesa. Treba ga je uvažati, in sicer iz ostalih delov Jugoslavije pride v Slovenijo 203.000 kubičnih metrov, iz uvoza pa 280.000. Razen tega uvozijo še kakih 250.000 kubičnih metrov lesa za mehansko predelavo in 60.000 kubičnih metrov eksočnega afriškega lesa. Izvoz žaganega lesa na tuje pa je znašal 220.000 kubičnih metrov.

LJUBLJANA — Srednjeročni program „razvoja kmetijstva“ precej zaostaja. Kakor že dve leti nazaj tako tudi letos ne bodo izpolnjene naloge in obveznosti, ki „so si jih zadali delovni ljudje“. V glavnem krivijo neugodne vremenske razmere, precej zaostajajo pri melioracijah in komasacijah. Že sedaj je vidno, da ne bodo mogli meliorirati do leta 1980 15.000 hektarjev v severovzhodni Sloveniji, kakor so načrtovali, ker so menda precenili svoje zmoglosti.

LJUBLJANA — V Sloveniji je 47 SOZD-ov (Sestavljenih organizacij združenega dela) in od tega jih kar 38 nima urejenih „samoupravnih aktov“, kakor jih zahteva novi zakon o podjetjih. Pa tudi po drugih organizacijah ni dosti bolje. V glavnem so pravilniki, poslovniki, sporazumi in podobno „preplonkani“, saj so podobni kot jajce jajcu vzorčnemu primerku ali pa aktu sosednje organizacije. In višek je dosegla neka „Osnovna organizacija Zveze komunistov Slovenije“ v občini Ljubljana-Center, ki je predložila v odobritev svojega statuta kar fotokopijo vzorca, ki ga je pripravila konferenca ZKS.

SLOVENJ GRADEC — Slovenjgraška tovarna usnja, ki je glavni proizvajalec podplatov v Sloveniji, je pripravila razstavo modelov in sestavnih delov obutve „Izbor 1978“, ki je bila 16. in 17. junija. Razstavljala so vsa slovenska obutvena podjetja ter nekaj italijanskih modelerjev.

MARIBOR — Mariborsko letališče so pospešeno pripravljali in preurejevali vse do 30. junija, ko je popolnoma prevzelo vse polete iz Brnika. Brniško letališče bodo preurejali do konca avgusta. Tedaj bo brniško letališče tudi dobilo uradno priznano drugo kategorijo, kot jo imata letališči v Zagrebu in Beogradu; ostala letališča v Jugoslaviji imajo nižje kategorije.

IZOLA — Izolski ladijski dok včasih le sameva. Pa so prišli na idejo, da bi lahko z njim lovili — ribe. Poskus je menda presegel pričakova-

nja: Ponoči so ga potopili, osvetlili, zgodaj zjutraj ga dvignili in zajeli nekaj ton rib. Hudomušneži celo predlagajo, naj bi dok postal „temeljna organizacija združenega dela“ podjetja Delamaris.

MARIBOR — Ob svoji 70-letnici je mariborski slikar Zlatko Zei v Razstavnem salonu Rotovž razstavil 100 olj, akvarelov, risb, gvašev in pastelov. Razstava je bila odprta od 15. junija do 15. julija.

LENDAVA — Lendavsko občino je zadela 7. junija huda vremenska nesreča. Oblak se je utrgal nad Lendavo, Mostjem in Dolgo vasjo, kot oreh debela toča je neusmiljeno klestila polja in vinograde. Po enem tednu je občinska komisija ugotovila, da letine ne bo in da vinogradi še vsaj dve leti ne bodo kaj prida rodili. Potrebni bodo hitri ukrepi za ublažitev škode, treba bo tudi omogočiti preskrbo s krmili, da ne bo preveč trpela živinoreja.

LJUBLJANA — Robbov vodnjak pred ljubljanskim Magistratom bodo spravili v muzej, na njegovo mesto pa bodo postavili dvojnik, ki ga bo izklesal akademski kipar Marjan Keršič. Seveda pa bo trajalo še nekaj let, predno bo mogoče original spraviti v muzej, da bi ga laže zaščitili pred škodljivimi vplivi okolja. Strokovnjaki so tudi pripravili načrt za obnovu Magistrata in delavci podjetja Universal so ga 13. junija že obdali z opažem. Prenovili bodo fasado, stopnišča, hodnike, arkade in urni stolp, naredili pa bodo tudi nekaj prezidav, s katerimi bodo dobili nekaj novih pisarn.

ŠENTVID PRI STIČNI — Na pevskem taboru se je zbralo 24. in 25. junija 121 pevskih zborov. Na zaključku je 3.800 pevecv zapelo Furmansko, Dečvo, Juhe in Drumeljco, s spremljavo orkestra pa še dve drugi pesmi.

LJUBLJANA — Slovenska filharmonija je pod taktirko češkega dirigenta Josefa Daniela izvedla celotno Smetanovo „Mojo domovino“, kar se je menda prvič zgodilo v zgodovini slovenskega glasbenega poustvarjanja.

ŠENTJERNEJ — Šentjernejski oktet je pripravil tradicionalno srečanje oktetov. Kar 32 se jih je odzvalo povabilu, prepevali so 30. junija in 1. julija. Po samostojnih nastopih so člani oktetov pod vodstvom Antona Nantuta zapeli še štiri zborovske pesmi.

BREŽICE — Ljudski pevci, godci in plesalci so se zbrali na 6. srečanju v brežiškem gradu. Nastopili so plesalci iz Obreža, Adlešičev, Mojstrane, Novega mesta, Starega trga in Gornjega Petrovca, pevci iz Zagorice, Vrhopolja in Slovenjega Plajberka ter godca iz Hotedršice in Zagorice.

TOLMIN — Na Tolminskem, kjer je dovolj gramoza in peska, je ravno pomanjkanje teh gradbenih materialov glavni krivec za zastoje pri zidavi. „Čakalna doba“ traja celo dve leti in je menda laže kupiti tovarnjak cemen-

re pa rešena, kljub vsem slavosplovom, ki jih je bil deležen Henry Kissinger radi svojega uspešnega posredovanja. Drugje se Izrael ni umaknil niti za ped iz okupiranega ozemlja z arabskim prebivalstvom, ki ga je zasedel v enotedenski vojni 1. 1967: ravno nasprotno, po zasedenem ozemlju načrtno naseljuje Jude, da bi si utrdil oblast. Položaj je za Ameriko nevaren zaradi pretežke konfrontacije z Rusi na tem prostoru. Ti bi se radi priklopili do nadzorstva nad ogromnimi ležišči olja, od katerega je v veliki meri odvisen ves svobodni svet. Iz nasprotovanja Izraelu, ki ima dejansko edinega zaščitnika v ZDA, se Rusi skušajo prilizovati Arabcem in doseči neki način sodelovanja z njimi okrog oljnih ležišč. Položaj na Srednjem vzhodu je slej ko prej napet in zelo nevaren za mir na svetu.

Na ameriškem kontinentu je Carter ob svojem nastopu našel odprto in gnojno rano na panamskem prekopu. Zastrupljala je ne samo odnose med ZDA in Panamo, ampak celotno razmerje med Združenimi državami in vsem sklopom latinsko-ameriških držav. Celih 14 let so tekla pogajanja in nika-

Osebnosti

Smrt: V 73. letu starosti je 12. julija umrl na svojem domu v Ramos Mejía, Jože Mikelj. Zapušča žena, dve hčerki in tri sinove.

V 60. letu starosti je 15. julija umrl Alojzij Blatnik iz Merla. Pokopali so ga na pokopališču v Pontevedri. Zapušča žena Francoj. Trček in devet otrok. Prizadetim izrekamo iskreno sožalje.

Krst: V nedeljo 16. julija je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Ferdinand Gabriel Bezla, sin Mirka in ge. Elizabete roj. Cater. Za botra sta bila gđc. Marija Roza Sever in Jorge Wovk. Krstil je g. Jože Škerbec. Čestitamo!

RAMOS MEJIA

Očetovska proslava

V soboto 1. julija se je ramoška mladina spomnila svojih očetov in starih očetov s posebnim spominskim večerom. Proslavo so pripravili šola A. M. Slomška in odseka mladinskih organizacij, čigar vabilu so se očetje in stari očetje odzvali v velikem številu. Proslavo je začel predsednik šolskega odbora Lavrič Lojze, nakar so se zvrstili nastopi vseh razredov. Po pesmi Za godovni praznik, ki so jo peli vsi šolarji, se je predstavil otroški vrtec z deklaracijo Očkom in igro z balončki. I. II. in III. razred so voščili s pesmicama Veselo pri očku živim in Naš očka, vsi otroci pa so zapeli Za vaš vesel dan. III. razred je nato deklamiral svoje voščilo, sledili sta skupni pesmi Danes, ko praznik tvoj in Tiho si, brez besed, nakar je V. razred lepo izvajal Prešernovo O Vrba, srečna draga vas domača. Vsi šolarji so nato zaključili svoja voščila s pesmico Sprejmi čestitke od nas. Maks Nose je zatem v imenu očetov nagovoril zbrano mladino z izbranim odlomkom iz Martín Fierri, kjer oče caje navodila in nasvete hčerki in sinu.

ta kot pa peska. Pravijo, da je temu krivo neresno poslovanje vodnogospodarskega podjetja Soča iz Nove Gorice, ki je po zakonu edino, ki lahko črpa oziroma dovoljuje črpanje materiala iz rek. Naprave so pogosto v okvari, delavcev nihče ne nadzoruje in zato delajo — počasi.

Umrli so od 12. do 15. junija 1978:

LJUBLJANA — Frančiška Pernek, up.; Ferdinand Doma, 76; Franc Jamnik, up. strojevodja; Franc Selikar, up.; Albert Triplat, up.; Jože Šipeč; Marija Zupančič, up.; Stane Čemažar; Albina Ahaič, up. učit.; Ivan Purkat, up.; Leopoldina Zorc r. Lončar; Jože Cankar; Rudolf Kavčič.

RAZNI KRAJI — Ivanka Lap r. Drešar, Komenda; Leopold Jelenič, Vojna vas; Marija Debevec r. Francelj, Dol pri Borovnici; Mihaela Damjan r. Baumgartner, 75, Litija; Andrej Stakne, up. župnik, 77, Sv. Peter na Medvedovem selu; Albina Ramovš r. Arko, Borovnica; Jernej Skubic, up.; Lavrica; Helena Koracin, Mokronog; Franc Blagotinšek, Celje; Bernard Poljanec, 71, Celje; Jože Benčič, up., 86, Jevnica; Frančiška Vavpetič r. Koritnik, Kamnik; inž. Josip Urbančič, Ptuj; Alojz Bučar, strojevodja; Kresniške Poljane; Boža Gabrič, Polje-Ljub.; Jože Tušek, tapet. mojster, Škofja Loka; Lovro Mihevc, up. cestar, Drenov grič; Jožefa Smolih, šentvid pri Stični; Ivan Ivančič, up., Zgornja Jablanica pri Litiji; Anton Jurkas, Dobova; Anton Malovrh, 66, Škofja Loka; Karolina Kocijančič, 80, Studenec-Lj.; Franc Levstek, 78, Lipovec; Marija Balant, 64, V. Dobrava pri Ivančni gorici.

mor pripeljala; v ZDA je bil odpor proti vsakemu kompromisu tako velik in viden, da ni bilo upanja za sporazum, radi česar so ameriški predstavniki kar po vrsti odlagali rešitev tega perečega problema „na boljše čase“, ki pa niso prišli. V Panami se je kotila atmosfera za revolucijo, države Latinske Amerike so obtoževale ZDA kolonializma, komunisti pa kapitalističnega imperializma.

Vse to so znane stvari. V zadnjem desetletju so se jim pridružile še zmešnjave Tretjega sveta v Afriki, vedno nevarneje ogrožujoč svetovni mir, Ameriki pa posebej vprašanje odnosov do komunistične Kitajske, nov in važen dejavnik zunanje politike, čigar reševanje se je ustavilo na pol poti.

Kako se je novi predsednik z Juga lotil domačih problemov?

Tako brezposelnost kot inflacijo je netila in pospeševala kriza energije. Ko so Arabci po sinajski vojni jeseni 1. 1973 ustavili dobavo olja, nato pa početvorili ceno, se je Amerika z ostalim svobodnim svetom znašla v silni krizi. Blizu 50% olja uvažala iz tujine, to pa pomeni po podražitvi olja nad 40 milijard dolarjev letnih izdatkov, kar je v daljši dobi nevzdržno za njeno gospodarsko stabilnost. Ne Nixon ne Ford

SLOVENCİ v ARGENTINI

Zelo posrečen izbor besedila iz argentinske poezije, ki jo je mojstrsko prevedel univ. prof. dr. Tine Debeljak; za to priliko je sestavil tudi poseben odgovor, kjer se otroci zahvaljujejo očetu za nasvete in navodila. To besedilo so izvajali učenci VI., VII. in VIII. razreda. Z mladinsko himno Slovenska smo mladina je slovenska šola zaključila svoj program. V imenu deklet in fantov je nato spregovorila gđc. Irene Šeme. Z izbranimi besedami je izrazila ljubezen in spoštovanje in prosila zbrane očete, naj bodo vedno varna opora in vodnik svojim odrasajočim sinovom in hčerkam v vseh vrtincih življenja. Janez Jerebič je nato recital Mauserjevo črtico Mrtvi oče, skupina fantov in deklet pa je ob kitarski spremljavi zapela Očka, moj očka in Ti, domača hiša. Z napitnico Kol'kor kapljice, tol'ko let se je zaključil prisrčen program, nakar so gospe šolskega odbora pogostile očete in stare očete, ki čutilo, da se tudi morajo zahvaliti: Hvala vam, dragi, za vso ljubezen! Hvala vam, slovenski učitelji, za vaše veliko vzgojno delo!

Dve predavanji

V nedeljo 8. julija je v okviru odseka Zveze slovenskih mater in žena v Slomškovem domu govoril msgr. Anton Orehar o dostojanstvu matere. Zelo prijeten čas (po naši) je pripomogel, da se je predavanja udeležilo veliko žena in mater. V prijetnem slogu je govornik prikazal položaj matere nekdaj in danes. Posebej je prikazal njen pomen v krščanski družini.

Članicam in članom mladinskih organizacij pa je predaval lic. Stanko Jerebič o prijateljstvu. Z njemu lastno neposrednostjo je prikazal pomen pravega prijateljstva v življenju vsakega človeka.

Da gospodinje ne bi bile v zadregi s kosilom, je odbor Slomškovega doma poskrbel za skupno kosilo, za kar gre hvala gospem v kuhinji in Jankotu Žnidaršiču, ki je pripravil „asado“.

SAN JUSTO

Za nami je vrsta lepih prireditvev. Imeli smo spominsko proslavo na čast našim junakom, sestanek žena in mater in živahno delovanje naše mladine.

Spominska proslava je bila 25. junija po slovenski maši v veliki dvorani Našega doma. Obisk je bil velik, kot se pač spodobi za tak dan. Proslavo je vodil g. Stane Mustar, uvodno misel o pomenu naših žrtev pa je spregovoril g. Marjan Bogataj, predsednik Našega doma. Slavnostni govornik je bil urednik g. Tone Mizerit. Z njemu lastno jasnostjo je nakazal borbo med dvema idejama, še vedno med dobrim in zlom v našem narodu, ki je doseglo višek pred 33 leti, ko so zaradi izdajstva padli naši najboljši sinovi, borci za svobodo, borci proti brezbožnemu komunizmu. Govornik je nadalje v glavnih potezah orisal, kako se danes širi komunizem. Z mislijo na zvestobo junakom je sklenil klene misli. Po govoru je skupina deklet in fantov recitala dve pesnitvi dr. Tineta Debeljaka. Pri uglasenem podajanju mogočih pesnitev je bila vidna umetniška roka g. Frida Beznika. Za sklep pa je mladinski pevski zbor pod vodstvom g. Andreja Selana zapel sedem pesmi: Pomlad (Alojzij Mihelič), Oj, dekle, kaj stak žalostno (narodna), Gozdič je že zelen (narodna), Lipa (narodna), Tiha luna (Davorin Jenko), O mraku (Gustav Ipavec) in Slovenska dežela (Benjamin Ipavec).

Mladini, organizirani v fantovskem odseku in dekliškem krožku je isto nedeljo predavala gđc. Kati Cukjati, ki poučuje na naši šoli in obenem zaključuje pravne študije na buenosaireski univerzi. Govorila je o življenju in nalogah drugega rodu, to je o mladini slovenskih staršev, ki je že rojena v Argentini.

se nista lotila celotne rešitve tega vprašanja, vmes sta bila Vietnam in Watergate. Med tem pa je Amerikanec, vajen potrate, razkošno trošil olje naprej na vseh področjih njegove uporabe. Posledice? Rastoča inflacija, stalno upadanje dolarja in gospodarski zastoj.

Ena prvih in najvažnejših nalog Carterjeve vlade je bil zakonski osnutek za regulacijo celotne energetske politike. Na splošno je bilo priznано, da je dober, toda v senatu je naletel na velik odpor, in po več kot enem letu razpravljanja in barantanja še danes ni potrjen. V ozadju je ogromna sila bogatih ameriških dolarjev, ki si hočejo v novem zakonu zagotoviti velike dobičke. Glavni njihovi podporniki pa so demokratični senatorji iz oljarskih držav, ki dobro vedo, kakaj tako ravnanje proti predsedniku iz njihove stranke in proti interesom splošnosti.

Z raznimi ukrepi vlade, zlasti če so davčne narave, je brezposelnost začela upadati in se je že zmanjšala na cca. 6%. S tem so se razbremenili izdatki za brezposelne podpore ter se pomaga gospodarstvu. Pri zajezitvi inflacije Carter do sedaj ni dosegel uspehov, verjetno zato ne, ker ne more spraviti skozi kongres skupka zakonov

SLOVENSKA PRISTAVA

Očetovski dan

Praznovanje očetovskega dneva tudi med nami že postaja tradicija. Pristavska mladina je v nedeljo 18. junija pripravila prisrčno proslavo, ki naj bi bila zunanji izraz tega, kar čutijo mlada srca ob očetovem godovanju. Dopolne ob 10. uri je bila sv. maša, med katero je mladina lepo prepevala sodobne nabožne pesmi ob spremljavi kitara. Kmalu je petju pritegnila tudi množica odraslih, ki se dolgo časa ni mogla navaditi na nove tekste in melodije. Pa so med mašo tudi močno do nele melodije naših že ponarodelih nabožnih pesmi. Presenetljiva je bila lepa udeležba mladine pri sv. obhajilu, pač dokaz, da se mladina zaveda duhovnega pomena in globine tega praznika.

Po sv. maši so bili očetje pogoščeni s čajem in pecivom ter dekleta so jim pripenjale šopke. Sledila je proslava v dvorani. Začela jo je predsednica Dekliške organizacije na Pristavi gđc. Marija Kopač, ki je v kratkem a jednatem govoru izrazila vse veselje in hvaležnost, ki jo mlada srca čutijo ne samo na ta slovesni dan naših očetov, temveč iz dneva v dan, ko občutijo sami nesebično ljubezen in žrtve očetov. Povračilo mora biti samo v globoki ljubezni, spoštovanju, hvaležnosti in v dani pokorščini.

Po govoru so nastopili šolarčki 2. in 3. razreda z dr. Debeljakovo deklaracijo „Očetom za rojstni dan“. Nato je šolski pevski zbor zapel nekaj pesmic, nakar so nastopili učenci 7. in 8. razreda z recitacijo Finžgarjeve črtice „Veljavnost“.

Proslava je bila zaključena s petjem fantov in deklet; gg. Marko Uranar in Marko Križ pa sta prav posrečeno zaigrala na orglice in kitaro.

ZAVETIŠČE DR. GR. ROŽMANA

Občni zbor

Občni zbor društva Slovenskega zavetišča dr. Gregorja Rožmana je bil v nedeljo 25. junija v Slovenski hiši, na ulici Ramón L. Falcón 4158.

Ob zadovoljivi udeležbi članov in prijateljev te socialne ustanove je odbor zavetišča podal obračun o delu preteklo poslovne dobe. Iz poročil odborikov je razvidno, da so se v preteklem letu izvršila razna važna in potrebna dela kot je dokončava strehe, ureditev pisarne, opremljenje in odprtje ordinacijske sobe za zdravnika.

Iz poročila blaginjaka smo zvedeli finančno stanje zavetišča, ki je naslednje za čas od 1. marca 1977 do 25. ju-

D o h o d k i
1. 3. 77 v blagajni 95.043
Razne prireditve 676.555
Rife za opr. ambulante .. 632.000
Članarina in darila 1.886.070
Skupaj 3.289.668
UŠA dolarjev 795

I z d a t k i
Zidarska dela 331.328
Grad. material za 1. nadst. 456.000
Oprema ambulante 418.800
V Slovenski hranilnici 1.200.000
V blagajni 883.540
Skupaj 3.289.664
V blagajni UŠA dol. 795

V odboru so sledeči člani: Fr. Avguštin, Fr. Dermastja, inž. A. Matičič, Fr. Oblak, M. Potočnik, Sr. Rus, Fr. Šturm, B. Šušteršič, J. Tomazin, L. Tomažević, Fr. Vester, J. Žerovnik. Nadzorni odbor sestavljajo gg. inž. J. Dobovšek, M. Loboda, J. Amon.

Zavetišče ima sedaj sedem stanovalcev, v septembru se bo to število dvignilo na devet. Prostor bi imeli še dve osebi. Upravnik doma je g. Janez Matčević, zelo vester, skrben in delaven gospodar, ki se je zavzel za to ustanovo, kot da je to njegova domačija. Zato se stanje, ki je preživelo začetne težave in nedostatke stalno izboljšuje. Z dobro voljo vseh stanovalcev v domu skupno z odborom, bo ta ustanova nudila vsakomur, ki bo hotel, prijetno slovensko domačnost in družinsko okolje.

-ž-k

Amerika pod vodstvom Jimmy Carterja

II.

Kot je bil ob Carterjevem nastopu neugoden notranji politični položaj, ki smo ga kratko opisali v prejšnjem odlomku tega poročila, tako ali še bolj je bil pred vrati Bele hiše cel kup neresenih zunanje političnih problemov, ki so nujno terjali rešitve, pa v prejšnjih zmedenih letih ni bilo razpoloženja za njih reševanje. Naj navedem le nekaj glavnih!

Kot vodilna svetovna velesila so ZDA v prvi vrsti odgovorne za mir na svetu. Mirno razvijanje sveta pa stalno in najbolj usodno ogroža nepretrgana rast in razvoj oboroževanja, v prvi vrsti jedrskega orožja. Svetovno časopisje iz zanesljivih virov stalno opozarja, da imata samo obe vodilni velesili Amerika in Sovjetija nakopičenega že toliko jedrskega orožja, da z njim lahko večkratno uničita ves svet (Amerikanci imenujejo to: overkill!). Predsednik Ford je na sestanku z Brežnjevem v Vladivostoku pristal še na povečanje take oborožitve.

Na Srednjem vzhodu je situacija, nastala po neuspešnem napadu Egipta na izraelske postojanke ob sušnem prekopu jeseni 1. 1973, samo zakrpana,

o energiji, to pa škoduje valuti dolarja. Postavil je na čelo boja proti inflaciji najboljše, kar menda dežela premore, Richarda Straussa, priznanega posredovalca in prepričevalca, ki je na dobrem glasu povsod in ga ima menda vsak rad.

Čakajo reševanje še drugi zanemareni, a nujni problemi, kočljivi in nepopolni, kot je reorganizacija federalne birokracije, temeljita revizija socialnega skrbstva (welfare), neobhodno potrebna davčna reforma, da se ne zamašile luknje, skozi katere bogatini še bolj bogatijo, splošno zdravstveno zavarovanje in še vrsta drugih pekočih zadev.

Značilno in omembe vredno je, kako je Carter javno obsodil advokatsko zbornico, katere člani bogatijo na račun srednjega in revnega človeka, in kako je javno kritiziral zdravniško združenje, ki dela isto. Iz tega odseva smisel za pravičnost in fair play. Njegovo globoko krščansko prepričanje se kaže v njegovem nepopustljivem stališču glede „abortion“ (operacije odstranitve ploda); upira se rabi federalnih finančnih sredstev za take operacije na zahtevo žensk, ki nimajo svojih sredstev. Pri tem ga je podprla tudi večina v spodnji zbornici (House).

L. P.

Mednarodni teden

(Nadaljevanje)

IZRAELSKI zun. minister Dayan in egipčanski zun. minister Kamel sta se v torek znova sestala na mirovne razgovore, in sicer v 1000 let starem angleškem gradu Leeds, zgrajenem na otočku sredi jezera 55 km jugovzhodno od Londona. Sestanek je na gradu, da sta izraelska in egipčanska delegacija varni pred mednarodnimi teroristi. Prvo utrdbo na otočku je dal leta 875 zgraditi Lee, minister kentskega kralja Ethelberta IV.

ITALIJANSKI partijski veljak Berlinguer je zaigral nov trik za koristna budala v Zahodni Evropi, ki verjamejo njemu odn. tkim. evrokomunizmu, ko je javno obsodil Moskvo zaradi pravkar končanih procesov proti trem disidentom. Berlinguer je zlonamerno izjavil: „Smatramo, da procesi nasprotujejo idealom socializma in svobodi ter strpnosti, ki morata biti bistveni in neodtujljivi del življenja socialistične družbe.“ Kdor komunistu Berlinguerju hoče verjeti, da je to resno mislil, naj mu, koristno budalo, verjame.

AMERIŠKI PREDSEDNIK Carter je zapovedal ameriškemu črnemu delegatu Youngu pri ZN, da mora vskladiti svoje zunanje politične izjave z uradno ameriško zunanjo politiko, sicer bo v prihodnje konec njegove diplomatske kariere. Young je že večkrat

dajal izjave, škodljive ameriški zunanji politiki in vsemu svobodnemu svetu, do viška pa je svojo nepremišljenost pripeljal z nedavno izjavo ob sovjetskih procesih proti disidentom, ko je izjavil, da je „tudi v ZDA lahko na tisoče političnih pripornikov po zapori“. Young je kmalu zatem izjavil, da „ni tako mislil, kakor je rekel“ in da „obžaluje napako“.

ALBANIJA se je popolnoma zaprla vase, ko je nedavno prekinila tudi odnose s Kitajsko in ko ji je zatem Peking odpovedal vso gospodarsko pomoč. Sovjetski komunizem v Tirani označujejo za „revizionizem“, kitajskega pa sedaj za „oportunističen“. Albanijske je od ZSSR ločila leta 1961 in se naslonila na Kitajsko.

Po športnem svetu

CARLOS ALBERTO REUTEMANN je osvojil prvo mesto na avtomobilski dirki za prvenstvo Velike Britanije. Na dirkališču Brands Hatch je prevozil 76 krogov v dolžini 319,8 km v 1 uri 42 m 12,39 s in si precej izboljšal položaj v tekmovanju za svetovno prvenstvo. Sedaj je z Laudo z 31 točkami na tretjem mestu za Andrettijem in Petersonom, ki sta na tej dirki odstopila.

NA MEDNARODNEM rokometnem prvenstvu Jugoslavije, ki je bilo končano 3. julija v Sabcu, je jugoslovanska ekipa osvojila prvo mesto. Naslov prvaka si je ekipa zagotovila že kolo pred koncem, ko je premagala trikratne sve-

tovne prvake Romune, čeprav je v zadnjem kolu izgubila s SZ. Največje presenečenje turnirja pa je pripravila Švica, ki je premagala najprej Romune potem pa še olimpijske prvake iz Montreala — ekipo Sovjetske zveze. Nastopili sta poleg omenjenih ekip še Madžarska in Poljska.

BELGIJSKI KOLESARSKI as Michel Pollentier, ki je vodil na 75. kolesarski dirki „Po Franciji“, je bil diskvalificiran. Na kontroli glede jemanja poživil je hotel prevariti komisijo, pa so ga zasačili.

ARGENTINSKI FINALE na teniškem prvenstvu Švice v Gstaadu: Za prvo mesto sta se pomerila Guillermo Vilas in José Luis Clerc. Zmagal je prvi s 6:3, 6:7, 6:4.

NA MLADINSKEM Balkanskem prvenstvu v atletiki, ki je bilo v Ankari, so se slovenski reprezentanti v ekipi Jugoslavije kar dobro odrezali. V tekni na 400 m je osvojil prvo mesto Celjan Kopitar s 47,40; tretje mesto so osvojili Humar iz Nove Gorice na 100 m v času 10,97, Selškarjeva na 100 m v 12,0; Bunderla na 1500 m in Mihaljeva na 100 m v ovirami.

NA 32. DRŽAVNEM PRVENSTVU v športni gimnastiki je med članicami osvojila prvo mesto Jasna Dokl iz Novega mesta. V finalu je Doklova osvojila prva mesta na vseh štirih orodjih.

OBVESTILA

SOBOTA, 22. julija:

Večer valčkov in polk, ki ga vsako leto prireja zvezna odbora SDO in SFZ.

Pouk slov. srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 23. julija:

Četrto romanje slov. farne skupnosti iz San Justa k Mariji Pomagaj v slov. cerkev ob 16. uri.

Odbojarska tekma med reprezentanco Zedinjena Slovenija in Club Atlético Quilmes, dekliška sekcija, na grišču Arieta 2967, San Justo, ob 11.

SOBOTA, 29. julija:

V Slovenski hiši ob 20 odprtje razstave slikarja Ivana Bukovca. Uvodna beseda arh. J. Vombergar.

Pouk slov. srednješolskega tečaja

„Se ti ne zdi, da so tovariša Borišoviča prestoprogo obsodili na pet let robije, ker je imel maršala Sovjetske zveze za idiota?“

„Bo kar v redu: Za žalitev je dobil 6 mesecev, ostalo za izdajanje vojaške tajne.“

Sobota 29. julija ob 20

V SLOMSKOVEM DOMU

Prosvetni večer

Počitniški dom
dr. R. Hanželiča

V Cordobskih gorah

v besedi, pesmi in

125

barvnih podobah.

Vsi rojaki vabljeni!

Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 41-1413

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 628-4188.

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

(eno kvadro od občine)

LOMAS DE ZAMORA

Hipólito Yrigoyen in Laprida

Dekoracije

Slovensko gledališče v Buenos Airesu

WILLIAM SHAKESPEARE

SEN KRESNE NOČI

Predstave: sobota, 5. avgusta ob 18 uri
in ob 21 uri
nedelja, 6. avgusta ob 17 uri
sobota, 12. avgusta ob 18 uri
in ob 21 uri

Režija: Maks Borštnik

Začetek točno ob napovedani uri.

Slovenska kulturna akcija

4. KULTURNI VEČER Likovni odsek Sobota, 29. julija

O d p r t j e RAZSTAVE IVANA BUKOVCA

Uvodna beseda arh. J. Vombergar

Razstava bo odprta tudi v nedeljo 30. dopoldan po sv. maši in popoldan od 15h do 19h in v soboto 5. avgusta od 14h do 22h

Mala dvorana SLOVENSKE HIŠE, Ramón Falcón 4158 Ob 20

Zvezna odbora SDO in SFZ

te vabita na

VEČER VALČKOV IN POLK,

ki bo 22. julija ob 20. uri v San Martinu.

Sodelujeta: SLOV. INSTRUMENTALNI ANSAMBEL in TRIGLAV

Slovenski dom v San Martinu

Spominska počastitev
duh. svetnika Karla škulja
ob 20 letnici njegove smrti
bo v nedeljo, 23. julija
s sv. mašo zadušnico ob 8,30
ter s komemoracijo po maši ob
10 v domu. Vabljeni vsi rojaki.

KREDITNA
ZADRUGA

„SLOGA“

Bmé Mitre 97
Ramos Mejía
T. E. 658-6574

Uradne ure: Ponedeljek, sreda
in petek od 15. do 19. ure.

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62

Tel.: 243-2291

(med Boedo in Sáenz)

Vse za dom

Pohištvo

Dekoracije

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires,

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavle Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Miserit

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
	Registro Nacional de la Propiedad Intellectual No. 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1978:
za Argentino: \$ 8.500.— (850.000), pri
pošiljanju po pošti \$ 9.500.— (950.000);
ZDA in Kanada pri pošiljanju z avio-
sko pošto 25 USA dol.; obmejne dr-
žave Argentine 20 USA dol.; Avstra-
lija 31 USA dol.; Evropa 28 USA dol.;
ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje
z navadno pošto 19 dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E.
33-7213.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

ŽEGNANJE V SAN MARTINU

ob 30.-letnici ustanovitve sv. maše za Slovence
v San Martinu bo v nedeljo, 6. avgusta

Sporod: ob 11 slovesna koncelebrirana sv. maša v cerkvi zavoda Presv.
Srca. Somašujejo: škof msgr. Menéndez, msgr. An-
ton Orehar, g. Gregor Mali, g. dr. Alojzij Stare.

ob 12,30 skupno kosilo (koline) v Slovenskem domu
ob 15 pete litanije v cerkvi zavoda Presv. Srca

Nakaznice za kosilo so na razpolago pri odbornikih Doma in se
bodo prodajale na dan žegnanja dopolne do kosila.

PUERTAS PLEGABLES
Intermódulo

desde \$22.500.- m2
en maderas, vitraux,
laminados plásticos y
telas vinílicas

Fábrica, Ventas
y Envíos Interior:
Rio de Janeiro 677 Cap. Fed.
812-7490 y 2069

Sucursales:
Capital: Av. Juan B. Justo 3976
San Miguel:
Av. León Gallardo 383

INTERMODULO

opozarja posebej

Slovence

na

svoje izdelke

NOVI SLOVENSKI TELEFONSKI IMENIK

je v pripravi. Lastnike telefonov, ki doslej še niso bili v imeniku, pa
tiste, katerih številka se je medtem spremenila, prosimo, da nam do
31. avgusta t. l. sporočijo podatke; lahko po tel. 658-6574.

Še posebej opozarjamo profesionalce in podjetnike, o katerih aktiv-
nosti so bili objavljeni podatki v drugem delu telefonskega imenika
(„TRGOVSKI DEL“), da nam sporoče, ali naj ponatisnemo besedilo
prejšnje izdaje, ali pa bi želeli besedilo izpopolniti. Objava v prvem
delu je zastoj, objava podatkov v drugem delu pa stane \$ 5.000.— tri
vrstice in \$ 3.000.— vsaka nadaljna vrstica. Kot doslej, bodo tudi tokrat
to koristno knjižico dobili v roke praktično vsi naši rojaki v Argentini,
pa tudi po svetu. Poskrbite, da bo v novem slovenskem telefonskem
imeniku tudi Vaše ime, zlasti pa ime Vašega podjetja. KREDITNA
ZADRUGA „S. L. O. G. A.“ z o. z.

Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je dne 12. julija
1978 za vedno zapustil naš dobri mož, oče, tast in stari oče, gospod

Jože Mikelj

Pokopali smo ga dne 13. julija na pokopališču Villegas.

Prisrčno se zahvaljujemo č. g. msgr. Oreharju za sv. mašo za-
dušnico ob krsti, kakor za vodstvo pogreba, č. g. Škerbecu, ki je po-
kojnika pripravil na srečanje z Stvarnikom, ravnotako g. Webletu
za poslovilne besede ob odprtju grobu, kakor vsem, ki so ga prišli
kropiti in ga spremljali na zadnji poti.
Priporočamo ga v blag spomin in molitev.

Zalujoci:

žena, hčeri, sinovi
snahe, zet in vnuki.

Buenos Aires, London